

D U I T S L A N D

„Oceanografisch onderzoek meer en meer noodzakelijk...”

aldus dhr F.C. Büsse, voorzitter van het
„Verband der Deutschen Hochseefischerei”

De heer Büsse, voorzitter van het « Verband der Deutsche Hochseefischerei », tijdens het « Internationaal Europees Visserijkongres » welke in juni 1963 te Oostende werd gehouden. Hier in gesprek met de burgemeester van Oostende, de heer J. Piers.

Ter gelegenheid van het in de vaart brengen van het Duitse oceanografische opzoekingsvaartuig « Walter Herwig » heeft dhr F.C. Büsse, voorzitter van het « Verband der Deutschen Hochseefischerei » andermaal de nadruk gelegd op het grote belang van het wetenschappelijke oceanografisch onderzoek ten voordele van de visserijbedrijvigheid, waarbij hij een bijzondere aandacht wijdde aan de resultaten welke bereikt werden door het wetenschappelijk opzoekingsvaartuig « Anton-Dohrn ». Het is tenandere voornoemd vaartuig, dat een bijzondere rijke schelvisbank ontdekte, die sedertdien de « Dohrnbank » genoemd wordt. Het oceanografisch onderzoek krijgt steeds meer en meer een dringende karakter, aldus dhr Büsse, gezien de Duitse treilers voortdurend gedwongen worden nieuwe en verderaf gelegen visserijgronden op te zoeken. De helft van de Duitse diepzeeproduktie is thans afkomstig van de Groenlandse wateren, tegenover slechts 12,5 % in 1956.

UNILATERALE UITBREIDING VAN VREEMDE VISSERIJZONES...

Deze evolutie dient in de eerste plaats toegeschreven te worden aan het feit dat bepaalde mogendheden op unilaterale wijze hun voorbehouden visserijzones opgedreven hebben van 3 tot 4 mijl, of in bepaalde gevallen tot 6 mijl en zelfs tot 12 mijl, zoals ondermeer IJsland en

Noorwegen. Aldus werden de Duitse treilers als het ware verdreven van de visserijgronden welke zij traditioneel bevesten. Anderzijds ligt ook een wijziging van de hydrobiologische toestanden aan de basis van de huidige toestanden.

De ontwikkeling van de visserijbedrijvigheid nabij Groenland, Newfoundland en Labrador had een structuurwijziging van de Duitse vissersvloot voor gevolg, een structuurwijziging die vooral gekenmerkt werd door het in de vaart brengen van vriestreilers en fabriekschepen. Het spreekt evenwel vanzelf dat de konstruktie van dergelijke eenheden gepaard ging met enorme investeringen. In de loop van de laatste vijf jaar dienden niet minder dan 109 eenheden, meestal gebouwd na de oorlog en dus in geen geval oude vaartuigen, uit de vaart genomen te worden. Deze vissersvaartuigen waren doorgewoon niet langer aangepast aan een rationele visserij op de nieuwe gronden. Eveneens gedurende de laatste vijf jaar verminderde de vissersvloot van 209 vaartuigen tot 150. Niettegenstaande dit omvat de vloot nog slechts 25 stomers, voortgestuwd met steenkool, tegenover 145 in 1958. Het aantal motoreenheden werd opgevoerd van 38 tot 73 treilers, terwijl ook de stoomtreilers, voortgestuwd met stookolie stegen van 30 tot 51 vaartuigen. Terzelfdertijd werden 16 vaartuigen uitgerust met een vismeel-installatie, zodat in het totaal 56 vaartuigen thans voorzien

zijn van een dergelijke apparatuur. Eveneens tijdens de afgelopen vijf jaar kregen 41 treilers een diepvriesinstallatie aan boord, tegenover slechts 4 in 1958, terwijl tot slot dient gezegd te worden dat er thans 28 hektreilers in de vaart zijn, tegenover slechts 3 in 1958.

MARKTOVERZICHT BLEEF TEN ACHTER...

Niettegenstaande deze merkwaardige evolutie van het Duitse produktieapparaat, dient nochtans gezegd te worden dat de marktorganisatie niet dezelfde ontwikkeling kende. De Duitse vrije uitwisselingspolitiek heeft ertoe bijgedragen de concurrentie te vervalsen. In steeds grotere mate dient men in Duitsland het hoofd te bieden aan de concurrentie van de invoeren door vreemde treilers, waarbij de reders daarenboven kunnen genieten van belangrijke subventies.

Anderzijds heeft dhr F.C. Büsse ook aangedrongen opdat de visserijpolitiek van de vier kuststaten en de vier vissershavens zou verenigd worden.

X X X

Voor wat de diepvriesproduktie betreft liet dhr Büsse uitschijnen dat de produktie van 1963 — die zowat 30.000 ton bedroeg — volledig werd afgezet, en dat deze zelfs nauwelijks volstond om aan de vraag te voldoen. In dit opzicht is het een dringende noodzakelijkheid geworden, dat afzetgebieden gevonden worden in vreemde mogend-

heden. De industriemiddens hebben tenandere nooit nagelaten zich met dit probleem in te laten, zoals dit ondermeer blijkt uit het voorbeeld van de uitvoeren van gezouten visprodukten naar de staten aan de Middellandse Zee.

HOOP OP GEMEENSCHAPPELIJKE VISSERIJPOLITIEK...

De Duitse diepzeereederijen hopen dat men weldra zal komen tot een vaststaande gemeenschappelijke visserijpolitiek met toepassing binnen het kader van de Europese Economische Gemeenschap. Een dergelijke politiek zou moeten resulteren uit een akkoord tussen de visserijdirigenten van de zes ledenstaten, tussen de respectieve regeringen en tussen de vertegenwoordigers van de industrie, de handel en de landbouw. Zij zou moeten opgevat worden en ten gunste zijn — op lange termijn — van alle belanghebbenden, en dan heel in het bijzonder ten bate van de verbruiker.

Doctor Meseck, directeur van het visserijdepartement bij het federaal ministerie voor Voedselvoorziening, Landbouw en Bosbeheer, heeft er aan herinnerd dat het ontwikkelingsplan van de visserij, dat van toepassing werd in 1962, een driejarige programma was. De premiebonifikaties zullen worden toegekend tot in 1965 en misschien nog langer. De slooppremies zouden worden toegekend voor een periode van 2 jaar, maar thans is er reeds sprake van deze premie te verlengen, gezien de tot op heden bekomen resultaten voldoende gaven. — B

Verhoogde konsumptie van diepbevrozen visprodukten, stimulans voor een hoger verbruik van verse visprodukten in West-Duitsland

Een super-modern uitgeruste vishandel in Duitsland.
Bemerk de reusachtige diepvriestoonbank.

Het Verbond der Duitse Diepzeevervisserij heeft een proef-ondervindelijk onderzoek ingesteld in verband met de evolutie van het verbruik van diepvries-visproducten te Berlijn. Deze studie nam niet minder dan drie maanden in beslag, en gedurende deze enquête kon vastgesteld worden dat het verbruik van visrepen in verse toestand met 15 ton was gestegen, niettegenstaande het feit dat de Berlijners ruim acht maal meer diepvries-visproducten hebben gekonsumeerd dan tijdens de overeenstemmende periode van het jaar 1962, hetzij in totaal 102,5 ton.

De Duitse reders hebben hieruit het besluit getrokken dat het ogenblik om de verse visserij stop te zetten nog helemaal niet is aangebroken. Wel integendeel, de diepvries-vis moet een middel zijn om het visverbruik in het algemeen op te voeren.

In 1963 omvatte de Duitse diepzeevervisserijvloot een en veertig treilers die uitgerust zijn met de diepvriesinstallaties, en die volgens eerste ramingen een totale produktie van 30.000 ton zouden hebben voortgebracht. Anderzijds werden — let U wel op het cijfer — 109 eenheden, die uitsluitend de verse visserij bedreven uit de vaart genomen tijdens de laatste 5 jaar. Nochtans mag men uit deze cijfers niet gaan konkluderen dat de verse-visserijvloot vroeg of laat gedoemd is om geheel te verdwijnen, ten voordele van een uitgesproken diepvriesvisserijvloot, en dat de verse vis

zal vervangen worden door de diepvriesproduktie. De Duitse diepzeeverrederijen hebben het diepvriesinitiatief niet ondernomen teneinde de concurrentie van de verse vis aan te vangen. Wel integendeel, zij ziet in de diepvriesproduktie het grote middel om te verhelpen aan het essentiële probleem van de Duitse visserijindustrie, nl. het opvoeren van het visverbruik.

X X X

Anderzijds is uit een enquête, ingesteld door het « Gesellschaft für Konsumforschung » gebleken dat 98% van de huisvrouwen hadden horen spreken over de diepvriesproduktie. Hiervan zijn er 10% die regelmatig diepvriesproducten op de dagelijkse menu schrijven, terwijl er 58% op onregelmatige tijdstippen diepvriesproducten aanwenden bij het samenstellen van de menu. In Groot-Brittannië kan ter vergelijking hiervan, vermeld worden dat 30% van de Britse huisvrouwen regelmatig diepvriesproducten aankopen.

Uit verschillende vraaggesprekken met de huisvrouwen is gebleken dat deze laatste de grote versheid van de diepvriesproducten als essentiële eigenschap waardeerden.

Dezelfde instelling, het Gesellschaft für Konsumforschung, is ten andere van oordeel dat het verbruik van diepvriesproducten — op uitzondering van het gevogelte — in de Federale Republiek, van 55.000 ton in 1962 zal stijgen tot 350.000 ton in 1968. — B

Daling van het Britse visverbruik

Volgens een studie die ingesteld werd door de gekende instelling Birds'Eye, die zowat over de gehele Britse bodem distributiecentra heeft, zou het visverbruik in het Verenigd Koninkrijk gedaald zijn van 11,70 kg per inwoner en per jaar tot 9,45 kg in 1962. Ook kon uitgemaakt worden dat de gezinsuitgaven voor de aankoop van visproducten per week 14,5 F beliepen, te vermeerderen met 4,5 F voor de typisch Britse « fish and chips ».

Volgens deze studie is tevens gebleken dat de verhouding der bodemvisvangsten, bestemd voor de diepvriesindustrie, gestegen zijn van 3,2% in 1953 tot meer dan 16% in 1961.

Meer dan 75% van de totale aanvoeren in de Britse vissershavens werd verkocht aan de vishandelaars, 13% gingen naar de diepvriesinstellingen, terwijl de resterende 11% opgeslorpt werden door de conserve- en vismeelfabrieken.

X X X

Anderzijds is uit een verslag van de « National Food Survey Committee » naar voor gekomen dat het visverbruik in Groot-Brittannië van 5% gedaald is in 1961, en zo maar eventjes 23% beneden het vooroorlogse niveau ligt. Volgens het Britse visserijtijdschrift « Fish Trades Gazette » kon deze daling enigszins geremd worden, althans voortgaande op de voorlopige cijfers van '62, maar de vergelijking met de andere voedingswaren is verre van geruststellend. Inderdaad, het verbruik van al de overige voedingswaren kent een voortdurende toename sedert de jongste wereldoorlog, en alles laat voorzien dat deze verhoging zal voortgezet worden. Het verbruik van bepaalde produkten kende wel een daling hetgeen evenwel gecompenseerd werd door de stijging van een produkt uit dezelfde categorie. Bijvoorbeeld, de Britten ver-

bruikten minder rundvlees maar aten daarentegen meer varkensvlees, minder groenten maar daarentegen meer aardappelen, minder boter maar integendeel meer margarine, enz... Onder de produkten waarvan het verbruik een uitgesproken daling kende sedert de jongste wereldoorlog, neemt de vis veruit de eerste plaats in.

X X X

Het verslag van de « National Food Survey Committee » bevestigt de toename van de vraag naar voorafbereide gerechten. Nochtans biedt de vishandel een grote variatie van deze produkten — van allerlei aard — en kunnen de huisvrouwen de meeste verscheidenheid aanwenden bij het samenstellen van het dagelijks menu.

Men kan slechts besluiten dat er iets verkeerd loopt, besluit de « Fish Trades Gazette », hetzij met de prijs, hetzij met de kwaliteit, hetzij met de wijze waarop de produkten worden behandeld, verwerkt en gepresenteerd. — B

IJSLAND : Verhoging van de boeten wegens illegaal vissen

Zopas werd een wetsontwerp voorgelegd aan het IJslandse Parlement, in verband met de verhoging van de geldboeten welke opgelegd worden aan de vreemde schippers die illegaal de visserij bedrijven binnen de IJslandse twaalfmijl-zone. De huidige wetgeving terzake dateert van het jaar 1951.

De stellers van dit wetsontwerp zijn inderdaad van oordeel dat de oude wetgeving terzake in het geheel geen rekening houdt met de akuele waarde van de vissersvaartuigen, de uitrustingen en de vangsten. Tien jaar geleden hadden de vissersvaartuigen die de visserij in de IJslandse wateren bedreven een bruto-tonnage, gaande van 300 tot 500 ton. Op het huidige ogenblik werd deze tonnage opgevoerd tot 600 en zelfs tot 1.000 ton, terwijl ook de kostprijs geweldig werd opgevoerd.

Het tarief welke thans wordt toegepast schommelt tussen de 280.000 en de 300.000 F. Ingevolge de nieuwe wetgeving zou dit bedrag nu berekend worden aan de hand van de bruto-tonnage van het vaartuig.

De schipper van het vissersvaartuig « Carlisle » uit Grimsby werd zeer onlangs veroordeeld voor het gerechtshof van Isafjord tot een boete van 302.400 F alsook tot de verbeurdverklaring van zijn vstuig en de vangst. — B

ZWARE STORM OP TUNESISCHE KUSTEN

Achttien vissers omgekomen en vier vermisten

Ingevolge de heersende stormen nabij de Tunesische kusten zijn vorige week vrijdag achttien vissers omgekomen, terwijl verder vier vissers vermist zijn.

Verder verkeerden verscheidene vissersvaartuigen in nood. Beroep werd gedaan op helikopters van het Tunesische leger. Deze patroeljeerden voortdurend op zoek naar in nood verkerende vaartuigen. Aldus konden in de buurt van de Kuriateneilanden reeds zes vissers gered worden. — B

Een buitenzicht op een moderne vishandel in Duitsland.

REDERS,

LEEST UW

VAKBLAD